

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8.—
Félévre . . . 4.—
Negyedévre . . . 2.—

BAJAI FIGYELŐ

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
B ó d o g - t é r .

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyilttór 1 petit sora 12 kr
A hirdetési díj előre fizetendő

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Tisztelt polgártársak!

A választás ideje közeledvén, nekünk is meg kell mozdulnunk. Nem szabad elmulasztanunk, megtenni mindent, a mi tőlünk telik, hogy vereséget szenvedjen a mai kormány, mely csak az adókat és adósságokat tudja gyarapítani. Sorakozzunk a függetlenségi párt zászlaja körül, mely iránt Baja város hazafias polgársága a multban is lelkesedett.

Hogy győzhessünk, mielőbb szervezkednünk kell. E végből az alulírt végrehajtó bizottság szükségesnek látja egy értekezlet tartását s azt f. márczius hó 20-ának (csütörtök) d. u. 6 órájára, a „Bárány“ vendéglő nagytermébe tűzte ki. Reméljük, hogy a független polgárok minél nagyobb számban fognak megjelenni, s ha összetartunk, a győzelem biztosan a miénk lesz.

Baján, 1884. márczius 14.

A függetlenségi párt végrehajtó bizottsága.

A választások küszöbén.

A politikai élet szerzte a hazában nyer élénkségekben. A kedélyeket azonban nem csupán egyes, kiválóbb politikai kérdések foglalkoztatják, hanem az általános politika van napirenden.

A képviselőválasztások vannak a küszöbön. Számátalan kerületben fel vannak már léptetve a jelöltek is. És az érkező hírek eszünkbe juttatják a régi s minduntalan megújuló történeteket.

Mik volnának ezek? Nos hát tekintsük csak a különböző pártokat, melyek a választók elé ké-

szülnek lépni. Követett eljárásuk mindent megmagyaráz.

A kormánypárt hogyan tesz szert jelöltekre? Ritkán, nagyon ritkán, történik, hogy a kormánypárti választókat megkérdeznék valaki, kinek a személye volna leginkább inyükre. Mire valók volnának a főispánok? Gondolkoznak ezek a jámbor kormánypárti választók helyett is; ki tudják őket eszelni a maguk jó voltából is, ki a legalkalmasabb jelölt.

Igy történik azután, hogy a hű mameluk-választó egy szép reggelen veszi a hírt: a kormánypárt jelöltje ki van szemelve, most már szavaz hatsz jó magyar.

Az ellenzék?

Az ellenzéknek nem állanak rendelkezésére jó szívé, a választók helyett gondolkodó főispánok, az ellenségeknek nincsenek kezében a hatalmi eszközök, nem rendelkezhetik az erőszak megszállhatatlan nemeivel, sem rendelkezési alap, sem választási czélokra összegyűjtött milliók nem esnek kezeügyébe.

Az ellenzéknek a korrupcióval szemben semmi más támasza nincs, mint a választó polgárok bizalma, a választók lelkesedése.

Az ellenzéknek jelöltjeit magok az ellenzéki választók állítják fel, ők szemelik ki maguknak kibén biznak meg.

Ez a helyzet Magyarországon a jelöltekkel illetőleg.

És a működés, melyet a különböző pártok kifejtene? Értjük a kormánypártot és az ellenzékét.

A kormánypárt eljárása itt is méltó a kezdet-

hez, mely a hivatalos jelöltek felállításában nyilvánul. A jelölt mellett folyik az élénk agitáció. Lelkiismeretlen, gyakran jól megfizetett kortesek azt beszélik a választónak, hogy Magyarország csak úgy lehet boldog, ha továbbra is a Tisza-kormányt juttatja a többséget. Nem, kár volna a szavakat pazarolni. A korrupció fegyvereihez fordulnak ezek a bús vitézek.

Elkezdik felsorolni a kiszemelt áldozat előtt, hogy minő érdekei vannak a kormánypárt jelöltjét támogatni. Nemesak dinom-dinomban lesz része, de a nagy urak párfogolni fogják minden bajaiban.

Az ugyanis sokat sanyargatott, vagyoniilag pusztulásnak indult választó végre is megadja magát. Lelke szent meggyőződése oda vonzza ugyan az ellenzékhez, hiszen látja, minő csapás az országra a rosz kormány, de nehéz dolog kikötni a hatalommal.

Mit tehet mindezzel szemben az ellenzék?

Küzd a szó erejével, küzd a becsületes meggyőződés nemes fegyvereivel, mert mással nem rendelkezik.

Egyenlőtlen harc bizony ez az anyagi bukkás szélére sodort Magyarországon.

De azért nem akarunk aggodalmakat táplálni.

Bizzunk a választók többségének hazafiasságában, bizzunk kitartásukban.

Hinni akarjuk, hogy lesz erejük ellenállani a csábításoknak, mert hiszen önmaguktól függ, hogy értéktelenné tegyék az ijesztgetéseket.

Tartsanak össze mindannyian, segítsék győzelemre az ellenzék jelöltjeit s a mai rosz kormány kénytelen lesz elhagyni helyét, melyet oly dicstelennül tölt be.

TÁRCZA.

A kiegyenlített számla.

— Irta: PÁLMAY ILKA. —

A világ legáldottabb természetű népe kétségtelenül a kardaloszok. Legtöbbször szűk körülmények között élnek, de azért a színház falain belül még soha sem látta őket senki rosz kedvűeknek s talán a magán-életben is ritkán.

Fiatalok még, előttök egy egész élet tele dicsőséggel és a legszebb reményekkel.

Ha a színházi társalkodó-teremben, vagy valamelyik nagyobb öltözőben összegyűlnek, ott van csak a pezsgő élet, az igazi jó kedv. Dalolnak, csicseregnek, tánczolnak, nevetgelnek pajkoskodnak. Mindig hajlandók a jó tréfa elkövetésére és ha esetleg őket tréfálja meg valaki, azért sem haragudnak meg, sőt maguk is nevetnek azon.

A titoktartás nem érényük ugyan, de nem rosz akaratból fecsegnek. Határozottan elmondhatni, hogy csaknem kivétel nélkül jó szívűek, mely érzéssel bírnak és ha közülök egyet is megbántanak azért valamennyien felzúdulnak, mint a megbolygatott méhraj s készek mindannyian bosszút állani a méltatlan bántalomért. Összetartók és készségesen segítik ki egymást apró bajaikban.

Illatos apró levélkéket gyakran kapnak, s ezeket úgy osztályozzák, hogy: „érdekes“, „nem érdekes“, és „kedves“. Nem érdekes levelek azok, a melyek „többé nem titkolható“ szenvedélyről, „emésztő szerelemről“ virágról és holdsugárról, verőfényről és örök tavaszról, vagy más balgaságokról szólnak. Érdekesek, a melyekben valami hallatlan ostobaság nyer kifejezést, vagy amelyek szellemesen írvák. Kedvesek a melyek tőle jönnek.

A nem érdekes sorsa rendszerint az, hogy a ki kapta, néha nem is olvassa végig, hanem egyszerűen összeszegatja vagy elégeti. A kedves leveleket csak a legbizalmasabb barátok mutogatják meg egymásnak. Az érdekes levelek közös mulatságra szolgáló közös zsákmányt képeznek.

Minden színháznál van legalább egy-két kardalosz, a ki igen ügyesen tud másokat utánozni, karrikiro ni.

Annál a színháznál, a melynek a falai közt kezdő-

dött az elmesélendő esemény, Babette volt a legügyesebb utánozó. A kívül egyszer beszélt is, azt a következő pillanatban olyan kedvesen, olyan szeretetreméltóan tudta tréfás alakjában bemutatni, hogy még maga a kigunyolt is kénytelen volt nevetni a saját rovására. Babettenek rendkívüli éles megfigyelő tehetsége rögtön észrevette a nevelőgest. Különösen sikerülten tudta gunyolni az orrhangon beszélőket.

Ha a színháznál valaki érdekes levelet kapott, azt rendszerint Babettenek adta át, hogy az esti előadás alatt, felvonásokban olvassa fel. Mulassanak rajta mások is, mert — mint említettük — ez érdekes levelek közös zsákmányt képeznek.

Az volt azután a hét országra szóló kacagás, a mit a kardaloszok, az apró istennők serege végbe vitt, mikor Babette valamelyik tágasabb öltözőbe vagy a társalgó teremben a közepre kiállva olvasni kezdett.

Ha napközben kapta meg a felolvasandó levelet, rendszerint megbizta egyik-másik ismerősét, néha többeket is, járjanak utána, hogy X vagy Y úr. kicsoda-micsoda, mik az érényei, mik a hibái, milyen a kinézése és különösen mik a furaságai? Néhány jellemvonás, egypár adat ismerete tökéletesen elég volt arra, hogy képzeletében az egész embert maga elé állítsa és parodizálja.

A mult év egyik nyári estéjén különösen jó kedvében lehetett, mert ki nem fogyott a szellemesebbnél szellemesebb megjegyzésekből; finom ironiájának egész társaságát hozta felszínre.

A mint hallgatósága javában kacagott, egy aranyhajú, szőke barátja lépett hozzá, — a kit különben a színháznál általában csak a kis Loreleynek neveztek, — s levelet adott át, kérve hogy olvassa el.

Babette gyorsan átfutotta a levelet s azt válaszolta rá, hogy nem ismeri azt, aki írta.

— Mindegy, annál érdekesebb lesz, ha ismeretlenül mutatod be. Különben én sem ismerem.

— Hölgyeim, — kezdé Babette, — egy ismeretlen s a siron túl is tartó szerelemre gerjedt ifju epedő vágyának többé ellentállani nem bírvá, ismeretséget kíván kőtni a kis Loreleyval. Lesz szerencsém az érdekes ismeretlen bemutatni.

„Az imádó halavány arcú és szépen fésült szőke ifju.“ (Babette gyors igazítást tesz haján s a készen tartott pamacsos fehérre lisztezi az arcját.)

„Szemei nagyok, mint a birkáiéi, de epedők s a cvikker fényes kristálya alatt egészen kékre játszik azok szür-

kés-savó színe.“ (Az orrcsüptetőt felcsapva Babette huncyorgatni kezd, mint a rövidlátók.)

„Sokat költ, szűk pantallót és rövid felső kabátot visel, kocsin jár és vastag arany óráját gyakran nézegeti.“ (Előránt egy hatalmas karizott retket, megnézi s viszsza akasztja öve mellé.)

Babette ezután jobb lábát hanyagul előre vetve eszményi állásba helyezkedik.

„A szépen fésült, halvány ifju különben így beszél.“ (Babette felnyitja a levelet s dadogva, nyafogó orrhangon olvasni kezd.)

— Kedves kisasszony! Az ön szépsége és elragadó kedvessége egészen elbájolt! Ifju vagyok és vagyonos. — Akar-e rendelkezni tárczáim és szívem felett? Ha igen, egy sziveskedjék ön és néhány megbírt barátja — a kit ket önnel együtt tiszteletteljes bizalommal hívok meg barátságos vacsorára, — a mai előadásom egy egy sárga rózsát tűzni hajába abból a bokrétaból, a mit szerencsém lesz estére a színházhoz küldeni. Jelképes választát epedve várja örökké híve
Reethy Leo.

Felolvasás közben a ki-kitörő jó kedvet csupán Babettenek egy-egy csendet parancsoló szigorú tekintete volt képes megfékezni, de a mint a nyafogó orrhang a szerelmes lovagnak a tervét is köztudomásra juttatta, különböző szopránban visszatartathatlanul kitört a csengő kacagás, meg sem szűnt sokáig. Később egy-egy pillanatra elcsendesült a vidám zaj, de csak ismét és ismét megújult az.

— Hát téged mi lelt kis Loreley? — kiáltott Babette hirtelen, amint észrevette, hogy a megszóltott nem nevet.

— Ti csak a mulatságra gondoltok pedig én azt hittem, hogy tanácsot is adtok, miképen büntessem meg e goromba sértést.

E pillanatban lépett be a kellekes, óriási bokréta hozva a kis Loreleynek.

— Hordár hozta s azt mondotta, hogy a kisasszony tudja már, ki küldi.

A kardaloszok, mintba vezényszóra történt volna, nekiestek a pompás bokréta s rövid idő alatt szétszedték egészen, hogy csak gyönyörű selyem tartója és nyele maradt meg.

A következő jelenésre miudnyáján sárga rózsát viseltek hajokban, csak a kis Loreley nem.

Másnapon a kis Loreley dobozt kapott, a mit azonban felbontva, senkinek sem mutatott meg: tartalmát

Magyarország szebb jövője, anyagi felvirág-
zása maguktól a választóktól függ, az első lépés
pedig, melyet előre kell tenniük, hogy minden el-
érhető lehessen: a mai kormány megbuktatása.

Csak kitarítás a hazafiságban, ragaszkodás az
őszinte meggyőzéshez: és minden nyerve van.

Városi kögyülés.

Olyan izgatott hangulat, mint most esőtörtökön, ke-
vésszer volt még Baja város gyűléstermében. A polgár-
mester évi jelentésének a róm. kath. iskolákra vonatkozó
vadjai kerültek tárgyalásra s ezt az alkalmat a főispán úr
környezete s az ellenzék egy része föl akarta használni,
hogy Drescher Ede úr iránt bizalmatlanságát kifejezze. A
dolog nem sikerült, s a polgármester úr által fölvetett bi-
zalmi kérdést a virilitások és tisztviselők szavazatai az ő
részére kedvezően döntötték el.

Az ügyészi állás betöltése körül is a pártoknak
ugyanaz a mérközése volt. Jóformán a szavazatok száma
is megegyez. Az a többség, mely az imént Drescher javá-
ra, most Tury Mátyas mellett nyilatkozott, a mit mi is fel-
tételül helyeslünk.

A kögyülés lefolyásáról részletes tudósításunk a
következő.

Jankovics Aurél főispán megnyitván az ülést,
napirend előtt szót kér

Kigel János és kéri a polgármester, miféle
dolog az, hogy újabb időben a lejárt városi követelések
után kamatok kamatait szedik. — A polgármester a jö-
vő kögyülésen fog válaszolni.

Ugyancsak **Kigerl** az iránt interpellál, hogy az
ügyészi állást hogy viheti most is az, a ki az állásáról
leköszönvén végkielégítést is kapott. Ugy látszik, Tury
úr a hivatalodást geschäffnek nézi. (Nagy zaj.)

Tury Mátyas személyes kérdésben kijelenti,
hogy oly embertől mint az interpelláló nem fogadhat el
semmi ssemrehányást. Azt jól tudja mindenki, hogy
nem ő szokott gseftelni, hanem az interpelláló, még pe-
dig nem tiszta gsefteket csinál.

Főispán figyelmezteti a szölköket, hogy egymás iránt
tisztelettel viseltessenek, — s ezzel a kögyülés áttér a
napirendre

Első tárgy a városi tanács jelentése a **baja-sza-
badki szörnyvasut** tárgyában.

Allaga Imre főjegyző elmondván, hogy vasutunk
kiepítése immár biztosítottan tekinthető, a tanács rész-
ről indítványozza, hogy **Latáncics Gábor** képviselőnek,
valamint **Tisza Kálmán** és **Kemény Gábor** báró minisz-
tereknek szavazzon a kögyülés jkvi köszönetet.

Cserba Ferencz azt javasolja, hogy a miniszter-
rek iránt a város akként fejez e ki elismerését, hogy
őket díszpolgáruvá választja. Az erről szóló diplomát
egy küldöttség adja át, még pedig minél nagyobb szá-
mú, hogy annál ünnepélyesebb legyen.

Müller János (közbeszó): Legyen csak minél
kevesebb, annál olcsóbb.

Cserba: A küldöttség megválasztását a tanácsra
kéri bízni, azzal, hogy a ki akar csatlakozzék a kül-
döttséghez.

A kögyülés **Cserba** indítványát fogadja.

Papp Józsefnek az **árvatári dubiózus köve-
lések** tárgyában tett interpellációjára a **polgármes-
ter** azt válaszolja, hogy e kövelelések a 30—40-es évek-

ből valók, s ma már bajos is, ezáltal is volna boly-
gatni, kit terhel értők a felelősség. — A kögyülés e
választ tudomásul vette.

Következett a napirend legérdekesebb tárgya: a
polgármester válasza **Berényi Dániel** úrnak a **róm.
kath. iskolák ügyében** tett kérdéseire.

Drescher Ede polgármester: **Berényi Dániel**
apát úr a mult kögyülésen neheztelődésének adott kife-
jezést, a mért szölkö a róm. kath. népiskolák felöl évi je-
lentésében kedvezetlenül nyilatkozott. Az apát úr két
körülményt emelt ki. Először hogy a polgármesternek
nem volt joga e jelentésre; másodsor, hogy felszólalá-
sában tájékozatlan tulbuzgóság igaztalanná tette.

A mi a jogot illeti, nem ezéjla küzdelmet provo-
kálni, mely az együtt működés felbontására, a hifele-
kezeti autonomia megbolygatására vezetne. De a közök-
tatástügy, a mint azt a törvények megszabják, a közök-
gazgatás egy ága, melyre ügyelni kétségtelenül van jo-
ga a törvényhatóságoknak. Még ha elösmerné is, hogy a
bajai iskolák tisztán felekezeti jellegűek, akkor is meg-
van az állam „suprema inspekció”-ja, melyet a törvény-
hatóságok utján gyakorol. Más törvényhatóságok is
kiterjesztik figyelmüket a felekezeti iskolákra s a szölkö
egész halom polgármesteri jelentést mutathat be, melyek
a felekezeti iskolákkal is foglalkoznak. De a **bajai róm.
kath. iskolák felekezeti jellege nagyon is kétséges**. A népok-
tatási törvény 25. §-a ugyanis így szölkö: „Általában nem
tekintetnek ezentül felekezeti iskoláknak azon taníté-
zetek, a melyek községi vagyomból és jövedelmekből
tartatnak fenn.” Már pedig Baja város polgáruai az is-
kolák fenntartásához választattak, s hogy a törvényhatóság
az iskolaszölköbe tagokat küld. Elösmerte ezt a jogot maga
az iskolaszölkö elnöke, az apát úr is, midön nemrég a fe-
gyelni szabályzatot ide beterjesztette.

Eltekint azonban e formai kérdéstől, mert azt hiszi,
mindenesre az apát úr is a lényegre akar tisztába jön-
ni. Nos hát neki könnyöbb lett volna dicséreteket osztó-
gatnia, de hiába tenné, senki sem hiané el, hogy a kath.
iskolák jök. A közökutási miniszter évi jelentésében a ba-
jai kath. iskolák a második, a bunyevácz iskolák pláne a
harmedik kategóriába vannak sorozva. Teljes joggal,
mert p. o. a tananyag sem felel meg a törvény követé-
ményeinek. Ez a tananyag: kathekizmus és biblia, Bá-
rány olvasó-könyve, egy pala tábla, mely számtant jelent,
no meg a ministrálás. Ha iskoláinkban ilyen az elemi ok-
tatás, ne csodáljuk, hogy gimnáziumunk növendékeinek
50%-ka zsidó.

Elösmerte, hogy a tanítás kevés sikerében része van
a túltömöttségnek, a rossz helyiségeknek is, de része van
a rossz tanítóknak is. Ezek nem fordítanak semmit önkép-
zésükre, szaklapokat nem járatnak, az iskolai könyvtár-
ból 5 év óta egyedenegy vett ki egy mulattató könyvet.
Vannak tanítók, a kik — mint a ható ához intézett be-
adványaikból látszik — nem tudnak helyesen írni. Többször
megtörtént, hogy látogatók se tanítót, se gyereket
nem találtak az iskolában. Egy tanított a hatóság kérdöre
vont, a mért részegen páholta a gyerekeket. Vannak tan-
ítók, a kik zugirásztal is foglalkoznak. A szorgalom-
idő sincs betartva, úgy a mint azt a törvény előjra. Ma-
gán órák adásról nem is beszél, mikor van tanító, a ki
más tanítézetnél rendszeresített állást foglal el. Egy szó-
val nagy hiányok vannak, melyekre rámutatnia nemcsak
joga és oka, de visszaütálatlan kötelessége is volt.
Kéri jelentése tudomásul vételét.

Kigerl kétségbe vonja a polgármester formai jogát.

Nem szölkö semmit, meg se nyukkant.

Másnap a színházi szölkö csomagot vitt **Reöthy**
Leónak. Az irás azt mondta neki, hogy ma fáradtan jött
haza az éjjel s most alszik, hagyja ota a küldeményt, majd
ő beviszi, ha csengetést hall. A szölkö mind-náron szemé-
lyesen akarta átadni s mert másképen nem remélte cél-
hoz érni, csak nem kiabáva kezdett beszélni, hogy zajt
csapjon. Erre ezután csakugyan kihallatszott belölöl a
csengetyü szava. Az inas besietett és vissza kérve, bebo-
csátotta a színházi szölköt.

Reöthy ur ugyancsak nagy ütést kaphatott az éj-
jél. Fáradtan, törödötten feküdt az ágyon; szitkozodva,
szölkötölöve azzal az öreg ápolónövel, a ki gondosan rakos-
gatta a jeges borogatást a szemé felett levö hatalmas kék
daganatra, a mi nyilván ütés nyoma.

Izmos ököl lehetet, a melyik egyetlen ütésre ek-
kora hubot tudott növelni.

Leo csak akkor hagyta abba a zölkötölövést, a mi-
kor megtölköta, hogy az előtte álló egyén a színházi szölkö.

Öt forintot adott borraivalöl, a mit a szölkö átvéve,
sietett a szölkö kívöl kerülni.

Leo lázas izgatottsággal tépte fel a burkolatot és
ámultan nézte, a mint a csomagból az ismert gyémántos
ékszer és több bankj gy hullott takarójára. Haragosan
kiáltott fel, de ezután hirtelen öröm kifejezése futott át
széjle, de erősen megviselt arcvonásain, mert levelet vett
észre. Szeme elé tartotta, vérbeborult szeméi azonban meg-
tagadták a szölköt. Azokat a hajszál vonású fuom
apró betűket nem bírta elolvasni. Odaadta az ápolónönek,
aki feltéve szemüvegét, vontatott lassú hangon ezeket be-
tözte ki.

„Számla **Reöthy** **Leo** úr részére. Kaptam egy gyé-
mántos colliert 500 frt és 5.0 frt készpénzt. Összesen te-
hát kaptam 1000 frtot. A colliert természetben visszaad-
tam. 500 frt készpénzben 400 frt. Bérszölköknak az üt-
legéért fizettem 100 frtot. Összesen tehát kiadtam 1000
frtot. A számla ki van egyenlítve. Budapest, 1883. július 3.
Loreley.“

Két hó alig telt le az emlékezetes levél felolvasása
óta, s a kis **Loreley** kijelentette, hogy megválík a színház-
tól; másnap már nem is jön fel

Barátnöi hiába fakgatták, nem mondotta meg az
okot.

Babette sas szeméi kis karika-gyurüt fedeztek fel a
kis **Loreley** kezén.

A farsangon ment végbe a szölkö szépség esküvöje,
s aki oltárhoz vezette, az nem más mint **Reöthy** **Leo**.

A lakodalomra több kardalosnö is hivatalos volt s

Berényi Dániel: Tagadja, hogy a polgármes-
ter joga lett volna az iskolák ügyében az iskolaszölkö meg-
kerülésevel egyenest a törvényhatósághoz fordulni. De mi-
után a vádak felhozattuk, kérai fogja, hogy azok meg-
vizsgálás végett az iskolaszölkökhöz utasítassanak. Mielött
azonban azt tenné, kéri a kögyülést, döntse el, illetékes-
nek érzi-e magát ez ügyben határozni.

Főispán azt hiszi, hogy czélszerű volna a vádakot
megvizsgálás végett az iskolaszölkökhöz utalni.

Polgármester kéri: tessék jelentését egyszerűen
vagy venni vagy nem tudomásul.

Berényi a vádak érdemére nézve kéri a kögyü-
lést, engedje meg ama memorandum felolvasását, melyet
az illetékes tanhatóság az általa teljesített vizsgálatról ké-
készített.

Drescher Rezsö az ellen óvást tesz, mert a viz-
gálatot a szentszék mint ilyen teljesítette, melyhez pedig
a trvhatóságának semmi köze.

Berényi: A kath. szervezet szerint a szentszék a
főtanfelügyelő felett is áll, tehát illetékes volt a vizsgálat-
ra. Ha a vádakot meghallgatták, hallgassák meg a védel-
met is.

Drescher azt állítja, hogy ő nem hozott fel vá-
dakot.

Berényi szölkölni akar, de a **főispán** figyelmezteti,
hogy nincs többé joga szölkölni. **Ladányi** felszölkölésére
azonban a kögyülés megengedi a szölkö **Berényinek**,
mire azt újra kéri a memorandum felolvasását.

Cserba a memorandumot felolvasatónak tartja.
Véleménye szerint a kögyülés nem illetékes s iskolagyök-
ben határozni, miert is azt a közvetítő indítványt teszi,
hogy a kögyülés miud a polgármester, mint az apát úr
felszölkölését vegye tudomásul.

Főispán fölteszi a kérdéseket, mire megtörténik
a szavazás. A beadott 69 szavazat közül 50 tudomásul
veszi, 19 nem veszi a polgármester választát.

Az ügyész választása szintén vitára adott al-
kalmat. Ugyanis minthogy a pályázat meghirdetése nem a
szabályrendelet értelmében történt, **Barasics** és **Hesser** in-
dítványt adtak be a választás elhalasztása iránt. A kö-
gyülés mindazáltal a választás azonnali megejtése mellett
nyilatkozott. Jelöltettek: **Tury Mátyas**, **Milassin 17**, **Oltoványi**
Oltoványi Lajos. Kapott **Tury 48**, **Milassin 17**, **Oltoványi**
17 szavazatot, 2 szavazólap üres volt. E szerint ügyész **Tu-
ry** lett. **Cserba** e választás ellen fellebbezést jelent be.

A kögyülés többi tárgyai közül megemlíjük még,
hogy a posványosi földök eladása nem fogadott el, s
hogy a városi bérház építési költségeinek liquidálására bi-
zottság küldetett ki.

A kisebb jelentőségű ügyekről helyszölkö meg
emlékeztetünk meg.

Siklós 1884. márczius 10-én.

Siklós városa f. hó 9-én ünnepet ült. — Ns. Olay
Lajos országgyűlési képviselőnk volt körünkbe.

Nem beszámoló beszédét jött megartani, tehát nem
hivatalosan érkezett kerületébe, hanem egyszerű, de be-
ces látogatásával tisztelte meg siklós városát.

Siklós városának polgáruai oly annyira kitétek ma-
gukért ragaszkodásuk által közszeretnek örvendö kép-
viselőjük irányában, hogy bámultak azt az ügyösséget és
össze tartást, melyel a rögtönzött ünnepély megtartatott
és rendeztetett.

Nagy fáklýás körmenet és díszes bankett volt!
Miért? — Majd megmondjuk.

Siklós és kerületének mint a függetlenség párt tán-
toríthatlan híveinek, — hová még a korrupció nem üt-
het

mindannyian megegyeztek abban, hogy a valódi **Beöthy**
Leo semmiben sem hasonlít ahoz, a kit **Babette** mutatott
be nekik. A valódi, az délczeg növésű férfias szépség, ér-
czes, bariton hanggal és fényes fekete szemekkel.

A távozásnál **Babette** nem állhatta meg, hogy oda
ne sügja a boldogságtól sugárzó kis **Loreleynek** a maga
és barátnöi véleményét:

— A számla most már csakugyan ki van egyenlítve,
A kocsiiban azután mig az utat hazáig megtették.
mindannyi külön külön elgondolta magában, hogy miert
is nem az ő nevére jött az a számla, a melyeknek ilyen a
kiegyenlítése.

Az isten hóna alatt.

Irta: **MIKSZÁTH KÁLMÁN**.

Az újságokban olvastam tavaly, hogy van a felvidé-
ken egy boldog falu, ahol senki sem fizet adót: a hol a
község vagyona és jövedelme antiig fedezi nemcsak az ö-
ngazgatás költségeit, hanem öreg bíró uram, a mikor az
adófizetés ideje megjön, belenyul a helység ladájába és
kifizeti a falu minden lakosáért az államadót a feleslegess
közpénzből.

Ezt a községet úgy hívják, hogy „Tölcsé.” Én azon-
ban soha sem hittem benne. Mese lesz az egészen. A Szá-
páry pénzügyminiszter mulattatására gondolta ki valami
élénk képzelődésű mameluk!

Hanem amint nyáron felrándultam a **Kárpátok** kö-
zé, a „Czerova” rengetegen túl a kies völgyben egy kes-
keny út fut végig, miutha egy hosszú kiterített vászon
lebbe.

— Hova vezet ez a kedves út? — kérdém a ko-
csistól.

— Az isten hóna alá — mondá a kocsis.

— Nem ugy szokták azt mondani: az isten háta
mögé.

— De uram, tudom én mit beszélek. Az ott a leg-
boldogabb falu a világon, Tölcsének hívják; ott még a
szegény ember is gróf.

— Terringtone, hát ez az a híres Tölcsé? Tudja mit
kocsis, vigyen el engem oda... Mit fizetek a kiterésért?

— Semmit uram. Tölcséu fizetnek meg engem azért.
Minden vendég után egy váltó forint jár a község kasz-
szájából.

— Hát akkor meg vannak azok bolondulva.

— Okos emberek azok. Mert ő nekik meg három
forintjával fizet meg a gróf uradalom minden egyes ven-

még kevésbé. A dobozban nagy értéket képviselő gyé-
mánt collière volt.

A kardalosnö gyorsan elrejtette a drága ékszert,
azután ijedt szemekkel nezett körül, nem látta e valaki? Nem.
A dobozban gondosan összehajtogatott vonalas pa-
pir is volt az aljára téve. A kis **Loreley** kivette, kibontotta,
s ezeket olvasta róla:

„Számla. Egy gyémántos nyakékszer 500 frt. A számla
ki van egyenlítve. Budapest, 1883. július 2. **Benedek Gábor**
ékszer kereskedő.”

A tapasztalatlan leánynak csaknem megállott a lé-
lekzete, amint ezt elolvasta; az 500 frtot olyan roppant
nagy összegnek tartotta, hogy kétkedni kezdett, nem ál-
modik-e?

Már gyanakodni kezdett, hogy nem lopta-e a pénzt,
a ki ilyen drágaságot csak úgy odadob egy ismeretlen
szegény leánynak.

Tudta, hogy barátnöi kapnak ajándékokat, de azo-
kat mind jó ismerős, mindenkinek a saját ö-je adja;
azonban ilyen drága ékszert még egyik barátnöje sem
kapott.

Legalább ő nem tudott róla.
Alig várta, hogy **Babette** tel találkozzék: attól kér
majd tanácsot a teendőkre.

Még másik meglepetés is várta a kis **Loreleyre**. A
színház felügyelő levelet hozott.

Ot darab száz bankjegy s a következő sorok vol-
tak benne.

„Kedves kisasszony!
Tegnap fájt a fejem, nem tudtam magamat helye-
sen kifejezni.

Ugy hiszem, ma érthetően szölkök s remélem **Bene-
dek Gábortól** is megkapta már a bizonyoságot arról, hogy
komoly ember vagyok.

Örökké hiva
Reöthy **Leo**“

A doboz felnyitása után a kis **Loreleyt** az ijedség
s a félelem, most már a bosszu után libegő harag fogta
el. Az előbb még halavány volt az arcza, mert már elraga-
dóan kipirult.

Nem várta többé **Babette**-tet, hanem lesietett az
utazára, kocsiiba ugrott és barátnöjéhez hajtatott.

Estére már neki volt a legjobb kedve: dalolt, ka-
czagott, kötekedett s alig bírt maga magával.

Társai csodálkozva kérdezték, hogy mi lelta s ő
csaknem elárulta magát. **Babette** kérdö tekintetére azután
oda tapasztotta két piros ajkára mind a két apró kezét,
mintegy jel-zni akarva, hogy erősen lezárta ezt a megpat-
tant esere nyét.

te mérgező törét, — ama lelkesedése és ragaszkodása szülte országgyűlési képviselője Olay Lajos iránt azt a szeretetet és tiszteletet, melyet valóban megérdemelt választói részéről; mert a megsemmisítő tűz, melybe ellenfelei suttantani akarták, reá nézve tisztító tűz volt az s nem pokol, ép úgy mint a nemes fém a tűzön keresztül lesz fényesebb és csillogóbb.

Igy történt ez Olay Lajos képviselő urunkkal is — Siklós és kerületének választó polgárai tudatával bírtak ezen erkölcsi kimagaslásnak, miért is ragaszkodásuk, tiszteletük és szeretetük lelkesülten növekedett képviselőjük iránt. — Ennek világos tanu jele egyszerű fogadtatása!

Képviselő urunk iránti nagy ragaszkodásnak történeti oldala is van. — Érttem ez alatt az oly nagy szenzációt keltett sajtóügyet, mely ország szerete ismeretes, miért is erről írni bővebben felesleges, melyből phönixként emelkedett ki és diadalmaskodott ellenfelein; sőt mi több az ellene villámot kovácsoló kicsiny kyklopokra szállt a szikra.

Ez ország világ előtti fölényes diadal, — mit Olay Lajos kivívott — adta főképp az impulzust választó polgárainak látogatása alkalmára, hogy lehetőleg — először levén azóta kerületében — diszes és fényes tüntetést rendezzenek.

A fátylasmenet zenezőval a függetlenségi kör helyiségéből indult ki a főbb utcákon keresztül s aligha maradt egy ember is otthon, több ház ki is volt világítva.

A főtéren Kossa Dezső ügyvéd úrnál mint a siklósi függetlenségi párt elnökénél — hol képviselőnk szállva volt — a fátylasmenet megállott.

Az éljenzésekre megjelent Olay Lajos képviselő urunk a közönség között. — Először is a polgári dalárda üdvözölte dalaival, azután Kossa Dezső úr fellépett a szónoki emelvényre és remek szónoki nagyhatalmú beszéddel üdvözölte képviselőnket.

Ezután Olay Lajos képviselő úr lépett a szónoki emelvényre s meglátható hangon köszöntö meg választó közönségének e nem várt meglepetést, azután áttért azon küzdelemre, melyet neki ellenfelei szítottak, hogy csak ne foglalhassa el helyét a törvényhozó honatyák között; de ő férfiasan megvédte becsületét, megőrizte jellemét és képviselői tekintélyét, szóval győzött ellenfelein.

Percekig tartó éljenzés követte képviselőnk elragadó szónaklatát, s nyomban reá ismét a dalárda énekelt, mely után a fátylasmenet véget is ért céljának derekasan megfelelve.

A fátylas körmenet után a nagyvendéglő tánczvigalmi nagytermében volt a társas vacsora, melyen részt vett Siklós és vidékének színe java, előkelő polgárai.

A felkészült sorát Vágó Lajos lelkész úr kezdte meg mint a függetlenségi párt — Siklós kerület vidéki — elnöke képviselőnkre mondott toasztjával, képviselőnk a választókra.

Döntőtör Károly lelkész úr és Kossa Dezső a képviselő urra, Szabó Károly ügyvéd úr Vágó és Kossa urakra mint a függetlenségi párt elnökeire, Szabó Ferencz igazgató tanár Komjáthy Bélára, — s így tovább.

S így tovább a bankett is végetértvén hajnal felé al-

déget. A tölcseiek fősvény emberek, azért szeretik a vendéget.

Alig egy fél órányira fekszik az országuttól a híres község, egy gyönyörű tisztáson szép fehérre meszelt házacska nagy kertekkel. A torony a leges legkülönb, annak csillogó bádog a fedele s óra mutogatja négy szélről a nap járását.

— Itt terem az arany — mutatja a kocsisom a messze elterülő káposztás földeket, melyeken éppen akkor borultak össze fejkékké a plánták aczélszürke levelei.

— Hogy-hogy? — Innentől kezdve egész Lengyelországig nem terem meg a káposzta, csak ezen a kis darabka földön. S ezek a bolond tótok élnek-halnak érte, olyan áron veszik meg itt a töven a tölcseiektől aminőt, kívánnak. Hát nem az isten bóna alatt van ez?

— A bíróhoz szálltunk, ki nagy örömmel fogadott és mindjárt bejegyezte nevemet egy könyvbe.

Hatalmas alak volt, nagy bajszsal, torzon-borz szemöldökkel, minden szavát megropogtatta, kurtán beszélt és nem tűrt semmi ellenvéleményt. Sarvanyecz Mihálynak hívták.

— Hallom, nagyon gazdag a község? mondám beszélgetés közben.

— No no — felelte ő — van amink van! Kár, hogy a megboldogult elődöm alatt sokat adtunk kölcsön a királynak s az most mintha nem emlékezne rá, se interest nem fizet, se a tótket nem törleszti Mit mondjon aztán az ember a többi adósainkról.

— De azért csak maradt még bíró uram!

— Hát hiszen maradt, maradt. Anyira már vagyunk, hogy egyikünknek sem kell adót fizetni, hanem annyira még nem vagyunk, hogy egyikünknek se kelljen dolgozni. Ambátor a szolgák és szolgálók mind a szomszéd falvakból valók.

— Aztán mi gazdagította meg annyira ezt a falut?

— Mi? Hát ez ni...

És felemelte mogyorófa pálczáját...

— Ebből hull az arany... Mert e nép soha se perlekedik. Minden dolgát itthon igazítjuk el a saját törvényünk szerint. Nekünk semmi közünk, hogy milyen törvényeket csinál az ország és a vármegye Ezek sokba kerülnek és nem jök, a mi törvényeinket én csinálom és alkalmazom ingyen. Soha innen nem vitt el a fiskális egy garast sem. De most engedje meg, hogy egy kicsit magára hagyjam, a falu határára kell mennem. Ma van a koldus választás.

— Mi? Koldus választás?

talánosan szeretett képviselő urunkat Villányig kísértük honnan Budapest-re utazott.

Igy ünnepelte meg Siklós városa orsz. gyűl. képviselőjének — Olay Lajos urnak egyszerű látogatását.

—i.—y.

A vidéki felolvasások*

A böjt a predikációk és a felolvasások évadja. Ugy a fővárosi, mint a vidéki közönségnek bőven kijut a része mind a kettőből de különösen az utóbbiból, mióta a fővárosban az, írók és művészek társaságának kezdeményezésére egész kis társulat alakult, melynek célja a vidékre felolvasásokat szállítani a fővárosból.

A felolvasások kétség kívül igen fontos szerepet játszanak a köznevelődés terjesztésében, miután oly emberek is meghódítanak a civilizációnak, a kikhez a nyomtatott betű nehezebben férközhetik.

S a vidéken hol a jó könyvekhez — könyvtárak hiánya miatt bajszabban lehet hozzá jutni, kétszeresen nagy fontossággal bírnak a felolvasások.

E mellett, hogy ha a fővárosból tekintélyes írók rándulnak a vidékre felolvasások tartása végett, a személyes érintkezés az írók és a közönség között csak szorosabbá teszi a viszonyt s ez ép úgy előnyére válik az irodalomnak mert jobban terjed, mint a közönségnek, mert inkább művelődik.

Csak hogy nagyon meg kell válogatni azokat az „ismeret“ tekintélyes fővárosi író urakat a felolvasásokra való meghívásoknál, mert egy két nem jól sikerült felolvasás a közönséget teljesen elidegenítheti az irodalomtól és tudománytól.

Mert lehet valaki igen jeles író vagy igen alapos tudós s ezek mellett mégis teljesen alkalmatlan arra, hogy felolvasása által a laikus közönségben feltámassza az érdeklődést a tudomány és az irodalom iránt.

Nagy óvatosságot és mérsékletet kell tehát tanúsítani a vidéki városok vezérferfiainak a fővárosi felolvasók meghívásában. Nézetem szerint ugyanazt az eredményt kevesebb költséggel el lehet érni, ha a vidéki városok szellemi harcossai maguk vállalkoznak felolvasások tartására s a fővárosi írói köreit csak néha néha változatosság kedvéért veszik igénybe.

Nincs város, melyben ne volna a szellemi haczosoknak egy kis köre, mely össze állva, tömörülve, egyetértve ne várhatná ki e téren a legszebb eredményt.

Legelső sorban ott vannak a vidéki lapok szerkesztői és munkatársai, aztán a tanárok s egy-egy szakmába az orvosok, ügyvédek, papok stb. Ha ezek egyesülének ismeretterjesztő felolvasások tartására — a mint némely városban már egyesültek is, úgy a cél, a vidéki városok szellemi niveaujának emelése könnyű szerrel elérhető.

Célszerű volna azonban, ha az ily felolvasók nem csupán kizárólag a saját dolgozataikat olvasnák fel, hanem az újabb magyar irodalom egy-egy sikerültebb termékét is megismertetnék a közönséggel s ha az utóbbi feladata sikerülne megnyerni a város „szépeit“ közül néhányat, úgy a cél mindenestre el lenne érve.

Hirek.

— **Négy felebbezés** fog beadatni a legközelebbi viharos kögyű és határozatai ellen. A legérdekesebb mindenesetre az lesz köztük, mely Tisza Kálmán és Ke-

* Ezen érdekes cikket különös figyelmébe ajánljuk olvasóinknak, egy kiváló fővárosi írói vettük, ki a vidéki felolvasások rendezésében nagy tevékenységet fejt ki. Szerk.

— Igen uram. Az eddigi koldusunk felgazdagodott, megszedte magát a kópé... és most nem akar többé koldulni. Az pedig nagy baj. Mert ha saját koldusunk nincs, kénytelenek vagyunk beereszteni a szomszéd falvak koldusait. Ennek pedig nem szabad megtörténni. Isten áldja meg az urat addig is.

— Nem addig van az bíró uram, hanem én is kegyelmeddel megyek.

Ugy volt, a hogy a bíró mondta. Funta István uram az eddigi koldus megjelent a tanács előtt ujanatuj két dalmányban, csikorgó rámás koróvány csizmákban, hosszú deres haját hátul mágnás paraszток módjára felszedve hétéggangyus fésűvel s így szólt:

Tisztelt tanácsnok uraim! Köszönöm az eddigi belém vetett bizalmat de, már meguntam a keresetet, nincs rá szükségem hála istennek, de meg fáradt öreg is vagyok én már koldusnak: csinálja valami erősebb fiatalabb ember, én lemondok.

A tanácsnokok kezét szoritottak Funta bátyóval, miközbe felkelt az öreg bíró uram, s kinyitván a tanácsház ablakát, kikialtott az egybegyűlt népekre:

— Ki akar koldus lenni közületek? Jelentse magát, jöjjön be.

Ezzel Sarvanyecz Mihály rágyújtott a makrára és várt egy darabig, hogy majd csak jön valaki, de bizony nem nyílt az ajtó.

— Hát most mit csináljunk? kérdé a mezőbíró aggodalommal.

Erre neki estek a tanácsbeliek kapacitálni az öreg Funtát, hogy vállalja el még legalább egy évre, a közjó érdekében.

Funta bátyó azonban erősen habozott, hogy vannak immár ő nála szegényebb és érdemesebb emberek is erre az állásra: isten látja lelkét, hogy ő nem akar meggazdagodni.

Ami becsület az becsület — szólt most szigorú hangon a bíró — koldusnak lenni kell, punctum. Más ember nem akad, tehát kelmed lesz az, punctum. Megengedtetik azonban kelmednek, hogy ha tetszik pénzén helyettes koldust fogadjon, punctum.

Ki lévén monda a vissz vonhatlan sentenzia, ebben aztán bele kellett nyugodnia Funta uramnak is.

Bele is nyugodott s a nép nagy örömjongásai közt ballagot haza felé az ujonnan épült kőházába.

S ebből aztán én is megértettem, hogy ez a falu csakugyan az isten bóna alatt van.

mény Gábor diszpolgárrá választását támadja meg. Erre már gyűjtik a városban az aláírásokat, még pedig igen szép sikerrel.

— **Nyilatkozat.** Alulírott a leghatározottabban kijelentem, miszerint a függetlenségi párt értekezletéről szövege a „Bácska“ f. é. 21. számában megjelent hírlapi rövid tudósításomban foglalt azon kitétt, hogy ns. Olay Lajos úr pártját „a nagy ígéretekre mindig hallgató szegénység képezi; míg a rend-és békeszerető vagyonos osztály a szabadelvű párthoz csatlakozik, melynek eddig is hive volt“ — én nem irtam s ez a szerkesztő úrnak tudtom nélkül történt — s az igazsággal merően ellenkező — toldalékát képezi. A vagyonos osztály igenis, mint az értekezlet mutatta, nagyobb részben a függetlenségi párthoz ragaszkodik. Ennyit egyszer s mindenkorra. Nem akarom, hogy „Bácska“ s bárki is személyemet igaztalan hírekkel keletlenységbe hozza. Jankovacz 1884. márcz. 13-án. Zámbo Ignác, okl. tanító.

— **Azok a gyermekek!** Schön Antal városi bizottsági tagnak Odón nevű 8 éves fiacskája, atyja tudta és beleegyezése nélkül, vezetéknevének megmagyarosítása iránt folyamodott a belügyminiszterhez. Az eredeti folyamodvány így hangzik: „Nagyméltóságú Miniszter úr, kérem, ha lenne olyan kegyes, hogy megengedné, hogy az én nevemet átmagyarosítsam Batori Odónre. — Baja, Február hó 21-ikén. — Schön Odón 8 éves tanuló a harmadik osztályban.“ — A miniszter a ritka folyamodványt véleményezés végett leküldte a törvényhatósághoz.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
Olay Lajos. Inczédi László.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a révtucei 155-ik számú házamat, sóház- és hentes utca sarkán lévő 189 ik számú házamat (öreg Kilvein ház,) a Jaukóban lévő 8 1/2 kapa szállómet, nemkülönb Kopp J. czégtől b. árverésen megvett 2 ló erejű cséplőgépet, festék törő gépet, festék- és vas-árakat, eczetesentiát, liquereket, fírnisz, terpentint, olaj, halzsír s egyéb áruimat szabadkézbe eladom.

Baján, 1884. márcz. 15.

Szigrist István.

78. sz.
végreh. 1884.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bir. végrehajtó közhírré teszi: miszerint a bajai kir. járásbírósnak 1883 évi 6765—66 számú végrehajtást elrendelő végzése folytán Bruck Bermann végrehajtató részére Bruck Schön Rozália és Schön Károly végrehajtást szenvedők ellen 3500 frt o. é. tőke s járulékaik iránt biztosítás képen bíróság lefoglalt és 2146 frt 96 kr-ra becsült ingóságokra a bajai kir. járásbírósnak 1884. évi 1722 számú végzésével 3500 frt tőke, ennek 1883. évi augusztus hó 19-ik napjától járó 6% kamatai, s eddig összesen 62 forint 80 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtást elrendeltetvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében Bruck Bermann szóbeli jelentkezésére a 6942. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Baján bárány utca végén Schön-féle házba leendő megtartására határnapul 1884. évi márcz. hó 21-ik napjának délelőtti 10 órája kitétik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, ruhaneműek, templom-székek és érték-papirokból álló ingóságok a legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 103. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsült alól is el fognak adatni. Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvez. 111. és 112. §-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben későbbben beadott igények a törvényes járást akadályozni nem fogják.

Baján, 1884. márcz. hó 12.

Csernyus Zsigmond,
kir. bir. végrehajtó.

Házladás.

A kaszárnya utczában 668. szám alatt fekvő (Héger-féle)

lakház

szabad kézből eladó.

Bővebb értesítést ad a tulajdonos.

Szabó Károly.

DREHER ANTAL-féle
PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítanságuk jótállása mellett egyedül és

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál
BUDAPESTEN.

vagy
DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségű reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókat vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyuttal megemliteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbízásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusítatik el kívánatra mi

különleges serekkel

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetűk, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palack-konként csak 1 1/2 krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztaságukért félévi jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamatukat félév elmúltával is megtartják.

Baján, 1884. márczius hóban.

T. oz.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy helyben a Bódog-téren Michitsch István úr házában, volt Matuschek-féle bolthelyiségben

férfi szabó-üzletet
nyitottam

hol is mindennemű **civil- és papi** öltönyök a legújabb divatú megrendelések szerint elfogadtatnak és a legjutányosabb és legpontosabb elkészítés mellett kiszolgáltatnak.

A n. é. közönség kegyes partfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Petrovics György,
férfi-szabó.

STREINTZ és ESCHENLOHR

könyvnyomdatulajdonosok

ajánlják

helyben a Bódog-téren (Michitsch István úr házában) fennálló korszerűen berendezett

KÖNYVNYOMDÁJUKAT

mindennemű művek, hirdapok, röpiratok, falragaszok, továbbá legújabb diszítéssel kiállított meghívók, számlák étlapok, gyász- és halotti jelentések, legújabb divatú névjegyek, végre hatóságok, ügyvédek stb. részére szükséges bárminemű nyomtatványok pontos, hibátlan és a legjutányosabb árak mellett elkészítésére.

Vidéki megrendelések pontosan és a leggyorsabban teljesítetnek.

A n. é. közönségnek az eddig irányunkban tanusított becses bizalmaért hálás köszönetet mondva, kérjük, miszerint azzal bennünket továbbra is megajándékozni kegyeskedjék.

Baján, 1884. márcz. hóban.

Ugyanitt egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Kiváló tisztelettel

Streintz és Eschenlohr,
könyvnyomdatulajdonosok.